

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de două ori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Dela frontul italian.

— Comunicat oficios. —

În mod oficios se anunță, că lupta de două săptămâni dela Isonzo s'a terminat astfel, că ofensiva generală a dușmanului s'a prăbușit și trupele noastre neclintite țin în stăpânire linia întreagă de apărare. Încheierea aceasta victorioasă pentru armele noastre, natural, că n'a venit deodată, pentru că decidera a putut urma numai după lupte grele, date în contra unor poziții solide. Astfel apoi trebuie să ne așteptăm și la o nouă izbucnire a luptei; despre vre-o ofensivă faptică însă, în viitorul apropiat, nu mai poate fi vorba. Nu dispune Italia în scopul acesta de soldați, pe cari i-ar putea băga de nou în foc și nu dispune nici de muniția necesară pentru a începe de nou un atac decizător.

La atacul general, respinș acum de nou pe linia dela Isonzo, a fost întrebuințată elita armatei italiene. S'a constatat, că între Krn și mare, au operat nouă corpuri dușmane de armată, cu cel puțin 24 divizii de infanterie și două grupuri de alpini. Aceste trupe, cari, cum se știe, aparțin armatei a treia italiene de pe Doberdo, comandată de Aosta, și armatei a doua italiene, comandată de Frugoni, dispuneau de circa 320.000 de puști, 1300 de tunuri și 180 de mortiere.

Pe frontul din Carintia au stat în proporție puteri mai slabe, iar pe frontul din Tirol patru corpuri de armată, cu cel puțin unsprezece divizii de infanterie, cari aveau 170.000 de puști, 700 tunuri și 100 mortiere. Din datele acestea și din faptul, că perderile dușmanului fac cel puțin 150.000, se poate constata mărimea sforțărilor și a nesuccesului Italianilor.

Rapoartele noastre oficioase nu fac pomenire despre prizonieri, ceea ce se esplică astfel, că trupele noastre, în înverșunatele lupte de apărare, nu au ocaziune se facă mulți prizonieri. Cu toate acestea, din 21 până la 29 Octomvrie, au ajuns prizonieri la noi 67 ofițeri și 3200 soldați italieni, dela cari ai noștri au luat și 11 mitrailere.

În cele două zile din urmă ale lunii Octomvrie s'au dat încă lupte grele pe linia de bătae dela Isonzo, pe multe locuri. Dușmanul a încercat de mai multeori se înainteze, dar l'am respins totdeauna, la Krn, ca și la Tolmein. Dela Auzza, până la Monte-Santo, s'a fost deschis un foc viu de artilerie, iar infanteria dușmană a atacat la Zagora pozițiile trupelor noastre, însă fără succes. La Monte-Sabotino n'au fost atacuri în zilele din urmă, dar s'au îndreptat atacuri vehemente asupra capului de pod dela Görz, însă totdeauna fără rezultat, căci și dacă li-a succes Italianilor se între aici-colea în șanțurile prime ale întăriturilor noastre, multă vreme n'au putut rămânea în ele, ci au fost scoși și alungați cu baionetele și cu grădate de mână.

Platoul dela Doberdo, partea de vest, a stat neîntrerupt sub focul artileriei dușmane. Forțe numeroase italiene au fost împinse înainte spre Straussine, iar pe coasta muntelui San-Michele s'a dat un vehement atac cu bajoneta, împreună cu un concentric foc de artilerie, dar vitezele regimente de honvezi, numărul 3 și 4, au stat neclintite la post și au bătut pe dușman, respingându-i atacurile. Pe coasta de sud a muntelui San-Michele încă a încercat dușmanul se înainteze, dar a trebuit să se retragă în urma focului viu al artileriei noastre. La frontul din Carintia nu s'au dezvoltat lupte mai mari. În Tirol, la Buchenstein, e foc viu de artilerie. La Col di Lana dușmanul și-a săpat șanțuri în fața întăriturilor trupelor noastre.

Aceasta e situația la frontul italian, descrisă esact și autentic, din partea organelor oficioase. Putem fi mulțumiți cu ea.

Clopotele.

Preasfinția Sa, Episcopul Dr. E. Miron Cristea al Caransebeșului, a adresat clerului și poporului dreptcredincios din eparhia Caransebeșului circulara următoare:

Războiul de acum este cel mai mare și mai crâncen din câte a văzut bătrâna lume; deci nu-i mirare, dacă nu s'a saturat încă de jertfe enorme în oameni, în bani și altele, ci zilnic tot mai multe cere.

Astfel în curând va veni rândul și la clopotele tuturor bisericilor din țară.

Este prea adevărat, că pe toți credincioșii îi leagă de clopotele dela biserica lor și de glasul duios al aceloră adânci amintiri, atât de bucurie, cât și de jale.

Glasul lor de chemare încă din frageda copilărie ne-a întezit pașii spre bisericuța din deal, sau din mijlocul comunei, de câteori suna de sfânta liturgie; iară sunetul lor domol și mistic, care încheia la sfintele Paști cetirea evangheliei dela sfânta liturgie în formă de stihuri, cu întreruperi, ne-a umplut totdeauna sufletul de fiorii unei adânci evlavii.

De altă parte aceleș clopote au plâns împreună cu noi când cu sufletul cernit de jale am petrecut la cele vecinice pe cei mai de aproape ai noștri: părinți, frați, copii, rudeni și prietini.

Dar cu toate aceste amintiri scumpe, cu mult mai sus trebuie să stea *glasul patriei*, căci apărarea și mântuirea ei reprezintă astăzi supremul interes al tuturor credincioșilor ei cetățeni. Dacă jertfim zilnic viața celor mai scumpi fii ai noștri, în fața acestor supreme jertfe ce preț mai pot avea clopotele bisericilor noastre? În asemenea zile grele patria premerge tuturor; ei trebuie să-i închinăm totul, ce ne cere.

Atrag deci luarea aminte a credincioșilor și a tuturor organelor bisericesti din parohiile noastre asupra

faptului, că la cererea țării toate episcopii vor îmbia clopotele dela biserici pentru trebuințele ei.

În urma înțelesului avut cu înalta stăpânire a patriei, probabil să vor lăsa la fiecare biserică, după puțință:

1. Un clopot, de regulă cel mai mic, și și acesta mai ales acolo, unde servește la indicarea timpului.

2. Asemenea să vor cruța clopotele, cari au *însământate istorică* sau *artistică*.

3. Noi am cerut, că la orașe și la comunele mari cu mai multe mii de locuitori să se lase 2 clopote, căci unul, — tras des și la toate ocaziunile, — ușor poate crepa.

4. Iar în comune resfirate pe un teritoriu estins am recomandat să se lase clopotul cel mai mare, sau cel puțin mijlociu, căci cel mic nu să aude până la periferii.

Pentru valoarea clopotelor să promite bisericii o escontentare, care să va da probabil după greutatea lor.

Noi am arătat, că clopotele aduc parohiilor venite anuale, uneori mărișoare, mai ales în unele parohii.

Deci onoratul cler parohial să încunoștiințeze comitetele parohiale, ca atunci, când dirigătoriile militare sau politice vor cere clopotele de lipsă, acelea să le cedeze de bună voie, spre a nu să ivi trebuința a le *recuirea* în senzul legilor de războiu.

Spre mângâierea credincioșilor amintesc, că clopotele nu sunt în uz dela începutul creștinismului. Ele au fost folosite mai întâi la vestita și neîntrecuta biserică a sfintei Sofii din Constantinopol, astăzi prefăcută în mosche turcească, în veacul al IX-lea, pe vremea împăratului Mihail Beșivul, care le-a primit ca dar din Veneția. Ele au fost inventate în «Campania», de aceea să numesc și *campane*.

Înainte de clopote era în uz *trâmbița*, împrumutată dela Iudei, și *toaca*, care și astăzi să află în uzul multor biserici românești. Despre toacă fac amintire mai întâi actele sinodului VII. Asemenea Teodor Suditul și alții. Întreaga viață religioasă a Românilor e strâns legată de amintirea ei; de aceea și literatura populară o amintește foarte des.

Deci în lipsa de clopote să va putea introduce, — după uzul din vechile biserici, — iarăș *toaca*, acolo, unde nu să află, mai ales că ea poate fi, nu numai din metal, ci și din lemn (crepitacula lignea vel metallica). Ea poate fi așăzată în turn sau clopotniță, și dacă-i mai mărișoară simbolizează sunetul evangheliei, care străbate în toată lumea.

În sfârșit avem nădejdea, că milostenia Tatălui ceresc nu va mai lăsa multă vreme să se însălbățească cu totul năravurile popoarelor, cari după cum scriu gazetele, în unele locuri aruncă armele și să mușcă cu dinții de grumazi, ca fiarăle sălbatice, ci va pune pace între țări și împărați. Și atunci clopotele, ca simboale ale milei și ertării, și ca prevestitoare ale învățăturilor blândului Isus, iarăș vor vesti pentru lungă vreme cu glasul

lor «pe pământ pace și între oameni bună învoire».

Caransebeș, în ziua Cuvioasei Paraschiva, 1915.

Cu arhierescă binecuvântare:

Dr. E. Miron Cristea,
episcop.

Împrumutul al treilea de război.

Împrumutul de război e împrumut național, al cărui succes, din punct de vedere moral, e cu atât mai prețios, iar din punct de vedere economic cu atât mai valoros, cu cât se dovedește în el râvna patriotică pentru ori-ce jertfe și înțelegerea corectă economică a straturilor de popor cât de largi.

Ioan Teleszky,
ministru de finanțe reg. ung.

În războiul mare european de acum, a treia oară se adresează guvernul ungar la cetățenii credincioși și patriotici ai țării, ca să poată acoperi și mai departe cheltuețile uriașe ale războiului mare, ce se poartă pentru existența patriei noastre.

Știe tot omul, că pentru a purta războiul trebuie bani mulți. Nenumărate milioane costă înzestrarea armatei, apoi prevederea ei cu de ale hranei, cu tunuri, arme și cu tot felul de instrumente de războiu. Înzadar avem soldați destui, zadarnică e însuflețirea și vitejia soldaților, e fără folos și știința cea mai mare de a conduce o armată, dacă statul care poartă războiul n'are banii trebuincioși pentru a duce un războiu la sfârșit bun.

S'au părădat deja cincisprezece luni, decând ne luptăm, împreună cu falnicul nostru tovarăș, cu nația mare și puternică nemțească, cu soții noștri viteji, cu turcii, precum și cu nația vitează bulgară, împotriva unei lumi întregi de dușmani. Succesul de până acum al luptelor noastre e într'adevăr uimitor și mareț. Cu mândrie putem privi la acest succes strălucit!

Putem fi liniștiți, că istețimea probată a conducătorilor din fruntea armatei va face să înaintăm tot mereu din isbândă în isbândă și să secerăm și isbânda deplină. Statul numai de un singur lucru are lipsă, ca isbânda deplină să incunune cât mai curând și cu siguranță armele noastre: *de bani cât de mulți*. De unde să-i ia, când războiul lung îi poate mistui întreaga vistierie, fie cât de bogată? Statul ungar banii trebuincioși pentru urmarea războiului îi poate căpăta numai dela cetățenii săi.

Cu toții ați auzit și ați cetit despre împrumutul de războiu, dar nu toți ați luat parte la împrumutare, ori cel puțin nu în măsură cum ați putea-o face.

O parte din cetățenii statului de bună samă s'au reținut de a lua parte la împrumutul de războiu pentru că oamenii nu știuseră, că succesul împrumutului de războiu e necondiționat de lipsă, ca statul să poată sfârși războiul cu isbândă, iar pentru cetățenii înșiși e de un folos foarte mare,

Mulți cred, că banii le sunt în cel mai sigur loc, dacă îi păstrează în fundul lăzii. Apoi n'au dreptate!

Ne amenință cea mai neagră sărăcie, dar și pe copiii, ba și pe nepoții și strănepoții noștri, dacă acum nu grăbim să ajutăm statul. Nefăcând astfel, dăm mod dușmanului, ca să puie stavilă în drumul nostru spre isbândă.

Inchipuiți-vă, ce prețuesc în acest cas banii ascunși? Așa-i, că nimic? Primejdia o putem înlătura numai dacă o toții, dupăcum ne dau voie puterile materiale, grăbin să semnăm împrumut de război.

Așa trebuie să vă gândiți, că o parte din rodul din ăst-an nu e al nostru, ci al soldaților noștri, cari se luptă pentru patrie. Dacă ei nu s'ar lupta cu atâta însuflețire, semănăturile noastre ar fi fost strivite de copitele cailor dușmănești, iar muscalul, sârbul și italianul nu pentru noi, ci pentru ei înșiși ar fi secerat. Deci cel puțin o parte din prețul rodului din ăst-an ne e datorința să-l dăm țării, ca oștirile noastre să fie nu numai ca inimă, suflet și vitejie, mai tari decât dușmanul, ci și mai bine provăzute cu de toate.

Scoțând banii din fundul lăzii înainte de toate singuri suntem ajutați, căci încheem o afacere bună, cu alte cuvinte, pe noi înșine ne împrumutăm, dovedind tot odată, că suntem și patrioți buni. În schimb viteaza armată a iubitei noastre patrii ne dă pace cu isbândă, pace măreață, trainică și înfloritoare!

Ni se spune din toate părțile, că dacă ne dăm banii pentru împrumutul de război, îndeplinim nu numai o datorință patriotică, ci ne punem banii în locul cel mai sigur și pe camătă bună. Să vedem dar, cum putem lua parte la împrumutul al treilea de război, cari sunt condițiile și modurile? În întrebările și răspunsurile de mai la vale se va tâlcui amănunțit ceea ce trebuie știut.

1. Cum putem lua parte la împrumutul de război?

La împrumutul al treilea de război putem lua parte, dacă cumpărăm hârtiile de stat scoase de curând și numite obligațiuni de împrumut de război. Hârtiile acestea, ca obligațiuni, le căpătăm dela stat în schimbul împrumutului. Obligația de război e o hârtie de valoare de stat, pentru care răspunde cu averea întregă statul (națiunea), deci valoarea ei e întocmai așa de sigură, ca a banilor gata. Pe deasupra aduce și camătă bună, iar băncile ne dau pe ea împrumut, pe lângă dobândă ieftină, ba e atât de prețioasă, că o poți vinde

când vrei băncilor, deci astfel ușor o poți schimba în bani.

2. Unde se pot cumpăra hârtii de aceste de valoare?

La toate caselle reg. ale statului, la toate receptoratele reg., la toate oficiile de poștă (la caselle de păstrare ale poștei) și cam la toate băncile, caselle de păstrare și însoțirile de credit.

3. Cum să cumpărăm obligații de împrumut de război?

Avem să le cumpărăm astfel, că semnăm (subscriem) împrumut, ceea ce se face așa, că la locurile (locuri de semnare, subscriere) amintite în punctul 2 împlăm cum se cere «Declarația de subscriere» ce se află acolo gata, tipărită, iscălim numele și prețul obligațiilor semnate îl plătim, în schimbul unei cvite (recunoștință de cassă), la locul unde am semnat obligații.

4. Câtă vreme avem, ca să cumpărăm (să notăm) obligații de împrumut de război?

Subscrierea împrumutului (notarea obligațiilor de împrumut de război) durează dela 18 Octomvrie până la 17 Noemvrie.

5. De câtă sumă sunt obligațiile?

Obligațiile sunt de 50, 100, 1000, 5000 și 10,000 coroane, ceea ce în limba financierilor se numește: obligații de valoare nominală câte de 50, 100, 1000, 5000 și 10,000 coroane. «Valoarea nominală» de 100 coroane înseamnă, că în obligație stă scris valoarea de 100 coroane, adică: obligația e de 100 coroane. Dacă e scris că e de 5000 coroane, are valoare nominală de 5000 coroane. Atâta plătește statul proprietarului obligației, dacă abzice împrumutul.

6. Cât costă obligațiile?

Prețul unei obligații de împrumut de război, cumpărându-o până la 30 Octomvrie și plătindu-i numai decât prețul, e de 97 coroane 10 fileri. Cumpărându-o însă în restimpul dintre 30 Octomvrie până la 17 Noemvrie, ea costă 97 coroane 40 fileri.

Sunt obligații și câte de 50 coroane. Atâta face adică suma cea mai mică, cu care putem lua parte la semnarea împrumutului de război. Prețul unei obligații de 50 coroane, dacă o cumpărăm în restimpul dintre 18 Octomvrie până la 30 Octomvrie, e de 48 coroane 55 fileri; cumpărându-o însă în restimpul dintre 31 Octomvrie până la 17 Noemvrie costă 48 coroane 70 fileri. Cu atâta, într'adevăr, poate lua parte fiecare om, și cel mai sărac, la semnarea împrumutului al treilea de război.

Prețul obligațiilor de câte 1000, 5000 și 10,000 coroane așa îl socotim, că fiecare obligație o împărțim în obligații de câte 100 coroane și luăm prețul unei obligații de câte 100 coroane de atâtea ori, câte obligații de 100 coroane voim să cumpărăm.

La notare nu se plătește nici un premiu.

7. Câtă dobândă plătește statul și cum o plătește?

Obligațiile aduc camete de 6 la sută după valoarea lor nominală, ceea ce vrea să zică, că dobânda după o obligație de valoare nominală de 100 coroane face la an 6 coroane. Fiindcă însă, cum arată punctul 6, pentru o obligație de 100 coroane se plătește mai puțin de 100 coroane, obligațiile de fapt aduc un venit, nu de 6 procente, ci de 6.18 procente.

După aceste hârtii de valoare statul plătește camete decursiv, începând din 1 Noemvrie anul curent, în fiecare an la 1 Mai și 1 Noemvrie, deci în două rate decursiv. Dobânda dintâi o primești deci la 1 Mai 1916. După camete ai să mergi în persoană, ori să trimiți pe cineva, acolo unde ți-ai cumpărat obligațiile, ducând cu tine obligația, iar în acest loc, dintre chitanțele înainte alăturate obligației — cari se numesc cupoane — despre cametele după o jumătate de an, se taie cuponul, care se referă la cametele espirate, îți plătesc în schimb dobânda și îți napoiază obligația. Toate le poți însă aranja și cu poșta, prin scrisoare.

8. Trebuie oare plătit dare și alte taxe pentru obligații?

Statul plătește proprietarului obligației cametele obligației de război, întocmai ca în cas de abzicere prețul capitalului obligației de război, fără să detragă deloc vre-o dare, pentru timbre ori alte taxe, fie ele acum prescrise sau introduse în viitor la noi în Ungaria.

9. Putem oare folosi banii depuși pe la bănci pentru a semna împrumut de război?

Banii depuși la bănci după 1 August anul trecut, — ținând samă de termenul abzicerei, — după plac îi poți folosi pentru a cumpăra obligații. Din banii depuși însă înaintea termenului amintit banca e datoare să dea numai jumătate când semnați împrumut de război, prin urmare cealaltă jumătate din suma semnată trebuie întregită prin bani gata ori prin împrumut. Cele mai multe bănci, dacă vă înțelegeți cu dănele, vă dau și din acești bani atât cât voiți să semnați.

10. Se poate oare căpăta împrumut pe aceste obligații, unde și până la care sumă?

Amanetând obligația de împrumut de război la banca austro-ungară, la cassa de împrumut de război ung. reg. (ori la alte bănci), ele îți dau împrumut până la 75 procente ale prețului nominal al obligației. Pentru acest împrumut acum se plătește numai o dobândă de 5 la sută pe când, cum se știe, pentru obligații căpătăm mai mult de șase procente. Prin urmare, rămâne în favorul nostru o deosebire de un procent.

11. Ce înseamnă abzicerea?

Statul, când îi va fi pe plac, abzice obligațiile de împrumut de război, ceea ce vrea să zică, că poate replăti proprietarului obligației suma ce e scrisă în obligație, și atunci casează obligația. Statul însă înainte de 1 Mai 1921 n'are drept să abzică (să replătească) obligațiile. Urmează deci, în folosul proprietarului obligației, că pentru obligațiile sale o bună bucată de vreme primește cametele frumoase de șase procente.

12. Când primim obligațiile?

Dacă am cumpărat hârtiile de valoare, obligațiile de împrumut de război, în locurile amintite în punctul 2, căpătăm dela locul de subscriere despre banii plătiți chitanță (recunoștință de cassă). După un timp scurt apoi în schimbul chitanței cumpărătorul tot la acelaș loc, unde a plătit banii, va căpăta însași hârtia veritabilă de valoare, așa numita obligație.

Pentru pace. Se vestește, că «Federația națională pentru pace» din America a convocat pe Luni întruniri publice în omie de orașe din statele unite, în scopul de a vota o rezoluțiune uniformă, ca se fie recercat domnul Wilson, presidentul statelor unite din America, să se pună numai decât în înțelegere cu reprezentanții statelor neutrale și formând împreună un comitet de pacificare, se stabilească condițiunile de pace pe seama beligeranților și comunicându-le statelor implicate în război, să înceapă per-ractările pentru legarea păcii. — Dacă cei ce nu sunt implicați în război, simțesc necesitatea legării păcii, cu cât mai dorită trebuie se fie pacea pentru aceea, cari au să sufere atât de mult pe urma războiului!

Războiul.

Trupe nou rusești au fost trimise la front și cu ajutorul lor au fost încercate atacuri noue, dar earăș

FOIȘOARĂ.

† Dr. Alecsandru Bogdan.

— Amintiri. —

«Să-ți mai zic la revedere? Dar de va fi departe — 1920?»...

Sunt momente în viață când fatalitatea îți furișează pe vârful penei osânda vieții întregi și zimbând nebănuitor îți iscălești însuși prorocia catastrofei ce are să te lovească. Și când osânda grozavă te fulgeră fără de milă, abia atunci se luminează cadrul misterios al catastrofei ce însuși ți-ai prorocit. Abia atunci se cristalizează în suflutele ce te plâng cu amară durere, tot drumul vieții tale îndreptat fatal spre prăpastia care te-a sdrobotit. Și numai atunci își dau aceștia samă, că o singură neînsemnată schimbare volnică a rostului ce ți-a călăuzit viața, ar fi fost în stare cu ușurință să abată dela tine tragedia sdrobotitoare. Dar e prea târziu! Tu te-ai dus și în urma ta a rămas numai cenușa nădejdelor năruite.

Așa s'a dus și Alecsandru Bogdan. Ca un astru smuls din înălțimile albastre s'a prăbușit fulgerat de un destin crud în deplinul lui belșug de energie. Și e' însuși și-a prorocit această catastrofă într'un moment de sentimentalism juvenil, fără să-și dea seama că în cuvintele nevinovate ale scrisorii adresate pretinului de departe se

cuprindea un adevăr, care nu peste mult avea să se realizeze.

Eram studenți în clasa ultimă a liceului din Brașov. O pretinie strânsă invidiată de mulți colegi și prezentată ca model de înșiși profesorii noștri se legase între noi. În suflutele noastre se cimentase o iubire reciprocă mai tare ca de frate. Vecinic nedespărțiți împărțiam frățește toate bucuriile și nevoile vieții de student.

În anul acela bogat în frământări eram tovarășul cel mai adict al pretinului Sandi, căci el era motorul acelor frământări. Conștiința superiorității sale intelectuale și statornicia hotărârilor ce i le dicta energia lui firească, a întimpinat multă averseune în suflutele colegilor de liceu. Și ca pretutindeni în mișcările sociale în mijlocul nostru încă prinsese mai ușor curentul dușmănos, iar în lupta electorală care avea să designeze pe conducătorul studențimii, Bogdan care era cel mai distins și mai chemat, cade biruit de votul majorității seduse. Înșiși colegii de clasă îl părăsiseră și dintre toți numai patru i-am stat alături până în sfârșit.

Dar căderea această a fost binefăcătoare pentru Bogdan, căci i-a trezit și mai mult scânteia conștiinței sale și i-a pus în mână arma cea mai frumoasă de răzbunare nobilă: discursuri lucrări, poezii și alte manifestări intelectuale în adunările studențești. Avea o ambiție extraordinară de a nu se lăsa bătut în nici o împrejurare.

Și noi cei patru îi stăteam tari alături, iar cuvântul nostru ieșea totdeauna la liman, căci noi eram frunțașii clasei a opta, puternici în argumente și dibaci în mănuierea cuvântului.

Intr'una din ședințele societății de lectură Bogdan prezentase o fabulă minunată, în care își bătea joc de suflutele mărunte ale studenților pătimăși și vânători ieftini de popularitate. Și nime din comisia literară n'a înțeles alusia fină și pișcătoare, care pe aceștia îi atingea la locul cel dintâi. Dimpotrivă au prezentat fabula cu laudă deosebită plenului societății și ab'a aci le-a descoperit presidentul societății trucul minunat. O furtună de protestări se deslănțuie atunci asupra capului lui Bogdan. Dar el le-a îndurat toate cu cel mai senin zimbet de mulțămire. Nici când nu l-am văzut mai satisfăcut de succesul intențiilor sale ca atunci. Își bătuse opoziția în modul cel mai strălucit. Își consacrase el însuși superioritatea într-o măsură clasică și asta îi dădea cea mai desăvârșită mulțămire.

Iar anul acela a avut să înregistreze multe ședințe furtunoase legate de numele lui Bogdan. Căci lucrări ca ale lui nime nu era în stare să creeze, iar nuanța satirică a recenziilor lui subtile îi era o predilecție recreatoare.

Nu-i mirare deci că la încheierea anului ne-am despărțit de ceialalți colegi în aceeași răceală, care ne stăpânise anul întreg.

Între noi cinci, al cărora suflet era Bogdan, se stabilise însă o legătură de pretine trainică. Și tot de dragul lui am făcut făgăduiala sfântă ca la anul 1920, când el avea să implinească 40 de ani, să ne întrunim la Brașov, aducând un prinos deosebit de cinste institutului, care ne-a deschis porțile vieții.

Dar ursita nemiloasă ne-a sdrobotit nădejdea unor momente pe cari le așteptam cu dor. Ni l-a răpit tocmai pe el, care pentru noi era mai mult ca un frate.

Și într'un moment de sentimentalism fără să-și dea seama de ceea ce scrie, și-a prorocit el însuși zădărnicele planurilor noastre de viitor. Căci într'o scrisoare din vara anului 1898, curând după despărțirea noastră de pe băncile școlii îmi zice: «Să-ți mai zic la revedere? Dar de va fi departe — 1920?»!

Da, e departe, foarte departe anul acesta, scumpul meu pretin. E departe și nici când nu-l vom ajunge împreună în vremelnicia vieții pământeste. Tu te-ai dus în seninătatea vecinică a țârilor albastre. Pe suflutele noastre însă zace povara de plumb a regretelor dureroase și nu este leac care să poată vindeca rana de care ne sângerează aceste suflute.

Da, e departe 1920, vecinic de departe.

Dr. S. Stanca,

fără succes. Pentru luarea în posesiune a localității Sienikovec s'au dat lupte foarte grele între trupele rusești și cele austro-ungare. Succesul a fost multă vreme schimbăcios, în cele din urmă înse Rușii au fost isgoniți din sat. Peste noapte ei au atacat de nou și au luat în stăpânire câteva case dela marginea satului. S'au dat lupte grele și pentru un cap de pod nu departe de Sienikovec. La Bielpor trupele aliate au intrat în pozițiile dușmanului și au făcut mai mulți prizonieri. In contra armatei lui Hindenburg Rușii au îndreptat patru asalturi desperate, toate fără succes și cu mari pierderi. Intr'un loc însă Nemții s'au retras puțin, lăsând pe Ruși se ocupe satul Miculinski. Armata principelui Leopold de Bavaria încă a respins mai multe atacuri rusești.

La frontul dela apus nu s'a întâmplat nimic mai însemnat, decât că la râul Souches Germanii s'au retras din unele șanțuri, de o lungime de osută metri, pentru a nu fi învăluiți de trupele franceze. E o isbândă trecătoare pentru Francezi. Un aeroplan englez a fost capturat de Germani. Conducătorul lui a fost luat în captivitate.

La frontul italian opintirile mari s'au continuat fără întrerupere pentru a se pune mâna pe capul de pod dela Görz. Italienii au atacat de nou cu puteri mari și primenite, dar au fost respinși. Pe celelalte locuri asemenea. Regimentele italiene au lăsat pe câmpul de bătae câte jumătate din soldații lor. Asupra orașului Görz Italienii au aruncat bombe din aeroplan.

La frontul sârbesc înaintarea trupelor aliate și a celor bulgare se face fără întrerupere. Ai noștri au luat localitatea Ciatac și au intrat și în Uzice, iar Nemții sunt pe înălțimile dela Iagodina. Bulgarii apoi au cucerit orașul Bolevaț și s'au apropiat binisor de Niș. Au fost și alte localități cucerite de trupele bulgare. La una din luptele grele date între Sârbi și Bulgari a fost de față și regele Petru, care și-a îmbărbătat soldații cu asigurarea, că ajutorul trimis de antantă e pe drum și are se sosească în fiecare moment. Se recunoaște din toate părțile, că Sârbi luptă cu vitejie extraordinară, dar rezistența lor nu va putea fi de lungă durată. Trupele noastre austro-ungare au început ofensiva și în contra Muntenegrenilor.

De vorbă cu răniții Motji dela Ivangorod.

Scrisoare.

Sunt mai bine de două luni, de când cu acceleratul dela Marienbad, după o călătorie de 3 ore, am ajuns în Pilsen. M'am dus acum acolo, căci auzisem, că în acel oraș sunt mulți răniți români.

La spitalul de rezervă Nr. 1 n'am fost lăsat să intru, căci soldatul de pază mi-a spus, că aci sunt internați cei suspecți că ar avea holeră. Mă duc mai departe și ajung la nordul orașului, la 3 spitale mari, aproape de o casarmă, unde tocmai se îmbrăcau recruții cei noi. Mă uit puțin la ei și îndată îi cunosc că sunt de viață ceată. Să uită și ei unii la alții și la noua lor uniformă. La ușa casarmii, sau mai bine zis, la grădile de fier ce împrejmuiau curtea, o mulțime de femei și copii cu ochii la bărbăți și părinții lor în noua ajustare. Multe femei erau supărate, iar 2—3 s'adunaseră la un loc și își povesteau, nu știu ce, în limba lor cehă. Trec mai departe, ca să-mi caut soldații mei.

Ajungând la spitalul dorit, cer din cancelarie un soldat, ca să mă conducă în sașele unde se află Români. Un Ceh prevenitor îmi satisface dorința și cu o listă în mână percurgem sașele și cercetăm pe toți răniții. Am cercetat mulți, căci mulți Români au fost aici, partea cea mai mare Ardeieni din Săsciori, Arpaș, Almăș, Aiud, Albac, Valsoara, Aras-ghirig, Agiș, Zlatna, dela reg. 2, 31, 50, 51, 64, între cari preveleză Motji dela regimentul 50 din Alba-Iulia. Am trecut prin 4—5 oăzi și atunci numai află, că vitejii noștri în lupta crâncenă dela Ivangorod au fost răniți și că se află în spital de vreo 3—4 săptămâni. Am fost vesel, căci tocmai cetisem de bravura

Motjiilor dela Ivangorod. I-am mângâiat și îmbărbătat. Am fost vesel, pentru că am avut fericirea de a vorbi cu acești eroi. Li-am împărțit cărți de rugăciuni, de cetit, broșuri de Dr. Urban Iarnik, Dr. Lupaș și A. Ciura, și am încunostințat pe cei de acasă despre soartea lor, căci mulți nu scriseseră acasă de 3—4 luni, iar alții nu știu nici orașul în care se aflau.

In oarecare spital din cele 14 de acolo am întâlnit un greu rănit, care a avut 3 împușcături, una în piept și două în picioare. Tocmai îl aduseseră din sala de operație. M'am întreținut mult cu dânsul, arătându-i toată dragostea și recunoștința. După obicei, întreb și pe acesta că scrisă acasă la ce îmi răspunde cu ba. Înbindu-mă a-i face eu serviciul acesta. Mă roagă să scriu, ca să-i trimită de acasă, dacă vor vrea, 5 cor. Îl întreb, că ce vrea să facă cu banii, și iind că primește acolo de toate. Îmi răspunde dureros, că la caz că îi ajută Dumnezeu să se facă mai bine, vrea să-și cumpere bere, ca să se întărească. I am spus atunci se ceară dela cei de aici, căci sunt 4 fabrici de bere în Pilsen. Sigur i-se va da bere, dar deocamdată îi este spre stricăciune bere.

Am încunostințat totuși pe cei de acasă despre dorința lui, dar despre împușcăturile grave și frângerea piciorului drept n'am scris nimic. Iubita-i soție și cei doi copilași vor fi amărâți de ajuns și numai cu comunicarea, că tata și sprijinul familiei zace greu bolnav în Pilsen.

Am plecat dela dânsul. O soră de caritate, nemțoaică, care a stat la picioarele lui, neînțelegătoare de cursul vorbirii românești, m'a petrecut și mi-a zis, că puțină speranță de viață era legată la început de rănitul acesta, dar acum medicii cred, că se va face bine. Am rugat-o pe ea, să facă tot posibilul, ușurând și mângâind pe eroii Români, căci luptă bună au luptat la Ivangorod și merită îngrijirea cea mai bună.

P.

NOUȚĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători, „Muc. Dimitrie“, numărul cel mai de aproape al ziarului nostru va apărea *Mercuri* la ora obicinuită.

O nouă piesă teatrală. Pe scena Teatrului național din capitala română s'a reprezentat zilele acestea o nouă lucrare dramatică scrisă de artistul nostru Zaharie Bărsan. Este o piesă lirică și se numește *Trandafirii roșii*. Scrisă în versuri, care ating înalte frumuseți poetice, s'a reprezentat cu multă îngrijire de actorii Teatrului național. Unul dintre roluri era ținut de însuși autorul piesei, care a fost primită de public cu multă simpatie.

Să se afișeze prețurile! În multe orașe din țara noastră s'a introdus bunul obicei, că prețurile alimentelor, aduse în piață, se afișează, scrise pe un carton lângă mărfuri. Astfel controlul se poate face mai ușor și prețurile maxime se eludează mai cu greu. Învoirea ar trebui introdusă în toate piețele mari, fie și cu riziul de a supăra pe cămătarii de ocazie și pe cumpărătorii bănoși, cari însiși ridică prețurile pe nedrept.

Decorați. Ni se scrie, că domnul medic Dr. Octavian Filipescu și domni sublocotenenti în rezervă, Mateiu Căciulă și Mihail Cocici, au fost decorați cu „Signum laudis“ pentru purtare bravuroasă pe câmpul de lupte.

Drapelul bulgar. Pentru a deosebi drapelul bulgar — alb, verde, roșu — de cel rusesc, s'a hotărât să se aplice la cel bulgar o *vargă roșie* d'asupra.

Ungurii din România. Un săcui lutors din țara românească a comunicat ziaelor megliare câteva informații despre ungerii aflați în România. Numărul ungerilor din România, se zice în comunicat, este greu de constatat, căci foarte puțini dintre înșii își prezintă pașaportul la consulat. Din registrele consulatelor nu se pot cunoaște numările ungeresti, fiind aceste numiri cu totul germanizate. Izbucind războiul european, România s'a văzut îndemnată să facă consererea străinilor. În urma acestui fapt au ieșit la iveală date interesante: În București trăiesc 72 mii de supuși austro-ungari, din mulțimea aceasta 54 la sută sânt săcui curați. În Galați ungerii formează 79 la sută din elementul străin, în Brăila 61 la sută. Numeroase întreprinderi industriale ar fi expuse la neplăceri, dacă muncitorii și servitorii originari din Ungaria s'ar întoarce deodată acasă. Conform cifrelor, stabilite cu exactitate, în România se găsesc acum aproape două sute de mii de ungeri neaoși. E te interes național de mare importanță, sfârșeste comunicatul amintit, ca acești ungeri, și cu deosebire săcuii, să fie reimpatriați.

Mulțămită. Direcțiunea gimnazului gr. or. român din Brad, primind suma de 190 cor. trimisă de Cassa centrală arhid., ca cedată de dl Dr. Ioan Mihu, fondului „Masa studenților“ din Brad, aduce donatorului și pe calea aceasta cea mai profundă mulțămită. *Direcțiunea.*

Italia și pacea separată. Se stie, că Italia n'a subscris încă învoeala din Septembrie a antantei de a nu face pace separată cu puterile centrale Anglie, cum vestește *Figaro*, va întreprinde acum pașii necesari, pentru a constrânge Italia să primească și ea contractul dela Londra.

Ale tale dintru ale tale... Reuniunea sodaliilor români din Sibiu, în scopul eternizării memoriei mult regretatului școlar *Dorin Ioan Poponea*, fiul vice-preșidentului Reuniunii *George Poponea*, și în loc de cunună pe cociugul lui, depune 10 cor. la fondul „Episcopul Nicolae Popea pentru masa învățăcelor meseriași“.

Alimentare din Muntenegru? Armata sârbească este rău strămorată, căci puterile împătritei înțelegeri nu i-au trimis până acum trupe în ajutor, ei s'au mângârit să asigure Sârbia de amorul lor platonice nesfârșit. Astfel soldații sârbi, cari se retrag mereu, au să fie alimentați din îngrijirea — Muntenegrului, zic ziaarele parisiene. Dar cum? Nu spun.

Congres în Moscova. În jumătatea a doua a lui Noemvrie se va ținea la Moscova un nou congres al orașelor rusești. Se crede, că vor fi convocați și deputații zemstvorurilor. Congresul, după stirea oficială, are să se ocupe numai cu chestiunea scumpetei; dar nu ținepe îndoeală, că se vor desbata și probleme politice generale, întocmai ca la congresul din Septembrie.

Inarmări febrile. Serie *Morning Post*, că Rusia întreagă samănă astăzi cu un lăgar militar uriaș. Guvernul a confiscat pe seama sa toate fabricile, pentru a produce munițiuni și alt material de război. Căile ferate se conduc de autorități militare. Toți mecanicii sânt revocați dela front și aplicați la facerea de munițiuni.

În sbor dela Berlin la Praga. Luni înainte de amiază s'a arătat un aeroplan d'asupra orașului Praga, venind din direcție nord-estică. Mașina s'a lăsat în jos spre cetatea Hradjin și s'a coborât pe câmp, aproape de o casarmă. Soldații de aici s'au grăbit să dea mână de ajutor. Din biplan s'au dat jos doi ofițeri germani, cari plecase să demoneața dela Iohannisthal, și fără să se oprească au sosit din Berlin la Praga în trei ore. Luând benzină, după un ceas aeroplanul a dispărut în direcție sudică.

Restaurarea monarhiei. Ceremonia restaurării monarhiei chineze, cum se scrie din Pekng, este statorită în următorul mod: *Iuanșicai* are se ofere împăratului minor coroana împărației, în considerare că la timpul său fusese incredințat cu administrarea imperiului chinez și cu înființarea republicii. În numele împăratului turalor său va renunța la tron. Corpul generalilor și înalții dignitari au să ofere apoi în unanimitate lui Iuanșicai coroana chineză. Ear Iuanșicai, după ce întâi va refoza ofertul, în cele din urmă are să-l primească. Manifestul adresat poporului va arăta, în ce împrejurări este silit Iuanșicai să primească tronul. — Guvernul japonez a dat guvernului chinez sfatul binevoitor ca, în considerare la războiul de astăzi, să amâie pentru mai târziu pregătirile cu privire la restaurarea monarhiei.

Hamburg — Bagdad. Economisții Germaniei se ocupă de mult timp cu ideea, ca țara nemțească să aibă comunicație liberă peste Constantinopol cu ținutul productiv și comentat al *Asiei mici*. În acest scop s'a lucrat și se lucrează și acum la construirea căii ferate spre Bagdad. Câștigă mult și Turcia din o legătură continuă și neturbarată între Hamburg și Bagdad, atât din punct de vedere economic, cât și politic. Turcia va putea să-și atragă în Azia mică câteva sute de mii de mohamendani de sub jugul rusesc și englez, și să-i colonizeze acolo. Din produsele pământului se vor putea exporta: grâu, orz, humbac, lână și petrol. Se înființează societăți pentru exploatarea acestor articole. Specialiștii au cele mai bune speranțe, că întreprinderile vor reuși splendid.

Bioscopul Apollo. Numai Vineri în 5 Noemvrie n. 1915 se va reprezenta la cetrerea generală: *Fără patrie*, dramă în 5 acte. Rătăciria unui copil răpit, luptele și suferințele lui față de neajunsurile amare ale vieții. Poveste splendidă și duioasă. Sâmbătă și Duminecă: în presara morții, dramă în 3 acte.

Cărți și reviste.

„Cartea de Aur“. Din valoroasa publicațiune a domnului T. V. Păcășian, intitulată: „*Cartea de Aur, sau luptele politice-naționale ale Românilor de sub coroana ungară*“, a apărut volumul ultim, al VIII-lea. P. S. Sa, Episcopul Caransebeșului, Dr. Miron E. Cristea, și a exprimat astfel părerea asupra acestei publicațiuni: „E o lucrare monumentală, care va fi mereu consultată în veacurile viitoare de nepoții, cari vor căuta trecutul părinților și al strămoșilor. Vor sorbi din ea, ca din un izvor curat, curaj și răbdare în luptele ce ne vor mai fi rezervate până la deplina mântuire națională a poporului român, merit să mai joace un mare rol, atât cultural, cât și politic, în ostul Europei. *E munca stăruitoare de albină harnică depusă în aceasta lucrare*... În acest ultim volum al „*Cărții de Aur*“ e tratată epoca dintre anii 1896—1910 și se cuprind în el vorbirile deputaților români rostite în dieta țării și discursurile Arhierilor noștri, rostite în casa magnaților. *Volumul a fost censurat și cuprinsul seu e nedificultat*. Prețul 12 coroane exemplarul broșat și 14 coroane exemplarul legat în pânză. Toate volumele (I—VIII) se pot comanda pentru prețul de 84 coroane exemplare broșate și 100 coroane exemplare legate. A se adresa autorului în Sibiu (Nagy-szeben).

Teatru german.

Astăzi Vineri, teatrul e închis, iar mâine Sâmbătă, se va da în abonament „*Minna von Barnhelm*“, comedie în 5 acte de Lessing. Inceputul la 7½ sara.

Note și impresii.

Nou popor de pitici. În Cong. francez s'a descoperit un nou popor de pitici, a căror înălțime nu trece peste un metru și jumătate. Trăesc cu totul isoiați în ținutul Monghimbo și își clădesc colibe în formă de semiglob în grupe de 5—30 bucăți la mijloc de pădure.

Capetnia lor este un bărbat bătrân, care îi stăpânește aboul și își alege urmașul din neamul propriu.

Femeile piticilor se nutresc cu rădăcini, ear bărbății din vânat.

Legendele lor fac o deosebire foarte pronunțată între femeie și bărbat: originea bărbatului o derivă din șerpi bălauri, ear a femeii numai din lipitoare.

Poporul acesta de pitici are căeva noțiuni nesigure despre bine și despre rău. Ține mult la cultul morților și își epără cu vitejie libertatea și neastărnrea.

Cum lucrează francmasonii. Am arătat într'un număr precedent, cum francmasonii încearcă să lungească războiul prin bani și prin intrigi. Mai dăm, despre lucrarea „*fraților*“, câteva amănunte:

Cei mai îndrăzneți în mișările lor sânt agenții lojei *Bucureștene*. În considerare că mijloacele bănești, ce le s'au la dispoziție, sporesc mult prin contribuțiile guvernului rusesc, nu li se impune nici un fel de economisire. Din Paris și din Roma au fost trimisi la București „*frații*“ cei mai îndemânetici și cei mai săreți. Indată după sosirea lor în capitala română, au intrat în legătură cu lojele radicale din România. Este „*meritul*“ marel loji dela Paris, că s'o îngrijit să nu scadă prea tare paralele din cassa marel loji dela București, și că astfel s'au putut pune la cale demonstrațiile, împreunate cu tânărbău și cu spargeri de ferestri și de câteva capete, pentru a lovi în tot ce nu este filorus la București și în câteva orașe din provincie.

Francmasonii își fac nădejdi, că răsturnând guvernul actual, vor pune în fruntea țării pe dl Filipescu un fel de Solandru, ear la externe pe dl Take Ionescu, un fel de Sonnino.

„*Frații*“ pierd din vedere, că mai trăește un Maiorescu, mai trăește un Carp, cari nu pot fi tratați în România, cum a fost tratat Golitti în Italia.

Atâta deșteptăciune vor avea și românii, să învețe din nenorocirea altora.

Banii dela francmasoni merg de aceluși dat, în ser.

Nr. 527/1915. (192) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroh Amos Popescu, din parohia de cl. III-a, tractul protopresbiterial al Abrudului, publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, jumătate din toate venitele parohiei.

Cei ce doresc a ocupa acest post, să-și înainteze petițiile instruite conform normelor din vigoare, în termenul arătat subsemnatului oficiu protopresbiterial și să se prezinte în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică pentru a cânta, cuvânta, eventual a celebra.

Abrud, 12 Octomvrie 1915.

Oăciul protopresbiterial gr. or. român al Abrudului în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Petru Popoviciu
protopresbiter

Nr. 550/1915 Prot. (193) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a Mușini cu filiile Chibelea, Agard, Maiad, Sard, Sântoșint și Veta din tractul Murăș-Oșorheiului devenită vacantă prin strămutarea parohiei Dorint Șuteu în parohia Sânbenedic cu filia Acoșfalău, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele statorite în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs înregistrate cu documentele recerute, se vor înainta subscrisului oficiu conform §-lui 32 din „Regulamentul pentru parohii”.

Concurenții după prealabila încunoștințare a protopresbiterului se vor prezenta la biserică în vreo Duminecă sau sârbătoare spre a cânta și predica eventual a și celebra.

Murăș-Oșorhei, 13/26 Octomvrie 1915.

Oăciul protopresbiterial gr. or. român în conțelegere cu comitetele parohiale din materă și filii.

Stefan Russu
protopop.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu:**

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirei și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei și Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

În care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminecătura ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătura; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preanălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiuinea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite; membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **12 cor.** Revânzătorilor se dă rabat **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Acceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Acceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

- Adormirea Maicei Domnului
- Bunavestire
- Nașterea Domnului Iisus Christos
- Fuga la Egipt
- Iisus în biserică de 12 ani
- La nunta din Cana
- Iisus pe mare
- Învierea lui Lazar
- Schimbară la față
- Răstignirea lui Iisus Christos
- Punerea în mormânt
- Învierea Domnului
- Înălțarea — Floriile
- Tăerea împrejur
- Nașterea Maicei Domnului
- Pogorârea Duhului sfânt
- Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
- Grigorie, Vasilie și Ioan
- Adormirea sfintei Ane
- Afiarea capului sf. Ioan Botezât



II.

- Iisus pe Cruce
- Înălțarea sfintei cruci
- Ilie prorocul în carul de foc
- Tăierea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie teologul
- Sf. Vasilie

III.

- Botezul Domnului
- Constantin și Elena
- Sfântul Dumtru călare
- Sfântul George
- Maica Domnului
- Petru și Pavel
- Arhanghelii Mihail și Gavriil
- P. Ioan Gură de aur
- PP. Ioachim și Ana



IV.

- Arhanghelul Mihail
- „ Gavriil
- Apostol ori-care
- Domnul Christos
- Iisus în muntele Maslinilor
- Sfântul Dumitru
- Sfântul George
- Ilie Prorocul
- Ioan în pustie
- Sfântul Nicolae
- „ Simeon
- „ Andreiu
- Evangelistul Ioan
- „ Luca
- „ Marcu
- „ Mateiu
- Prorocul Zaharia
- Apostolul Iacob
- „ Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-—	40-60	51-80	70-—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-—	34-60	42-—	56-—	70-—	cor. foarte fine.
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-—	72-50	23-10	27-30	40-60	49-—	65-80	20-30	23-80	35-—	43-40	60-20	18-20	21-—	30-80	39-20	56-—	„ fine.
simple . . .	14-—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60	„ simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichia și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orișice fel de materii și de orișice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile